

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 12C/96/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1110223088
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlatica Javorová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2012:1110223088.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v konaní pred sudkyňou JUDr. Zlaticou Javorovou v právnej veci žalobcu: A., nar. XX.X.XXXX, trvalo bytom F., A. zastúpeného: Centrum právnej pomoci, Námestie Slobody 12, 810 05 Bratislava, IČO: 30798841, proti žalovanému: ZSE Distribúcia, a.s., Čulenova 6, 816 47 Bratislava, IČO: 36361518, zastúpenému splnomocnenkyňou: GRABAN, TORMA & PARTNERS s.r.o., Vodná 3, Košice, IČO: 36730564, o ochranu osobnosti, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v sume 910,96 eur, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku k rukám splnomocnenkyne žalovaného.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa návrhom zo dňa 6. 4. 2010, doručeným súdu dňa 12. 5. 2010, domáhal voči žalovanému: Západoslovenská energetika, Čulenova 6, 816 47 Bratislava, vydania rozhodnutia, ktorým by mu súd uložil zaplatiť žalobcovi 20 000 eur titulom náhrady škody za majetkovú a nemajetkovú ujmu. Dôvodil, že dňa 17.3.2009 sa pracovníci žalovaného spolu s manželom majiteľky nehnuteľnosti votreli do obydľia, ktoré žalobca bezprostredne obýval, a to prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu, potom mu odobrali elektromer napriek tomu, že za elektrinu majiteľke platil. Pracovníci žalovaného nepovažovali za potrebné sa spýtať kto v dome vlastne býva. Mal za to, že už pri neoprávnenom podaní žiadosti o odpojenie elektriny majiteľkou nehnuteľnosti G. boli pracovníci žalovaného povinní skúmať kto v dome bezprostredne býva, nakoľko adresa majiteľky sa líšila od adresy nehnuteľnosti, majiteľ nehnuteľnosti nie je oprávnený bezdôvodne nechať odpojiť elektrinu, vodu či plyn, ak v dome býva nájomca, podnájomník, užívateľ alebo osoba, ktorá ešte nie je z obydľia právoplatne exekučne vypratáná a teda môže v ňom ešte bývať. Mal za to, že boli porušené ust. § 194 Trestného zákona, článku 16, 19, 20 a 21 Ústavy SR, teda základné práva a slobody a základné ľudské práva a slobody vyplývajúce z medzinárodnej zmluvy, ktorú SR ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom. Za elektrinu majiteľke nehnuteľnosti platil, teda nemala žiadne právo ho odpájať, išlo o nezákonný čin ako ho donútiť, aby z domu odišiel. Z nehnuteľnosti však môže byť vypratáný iba súdnym exekútorom na základe povolenia súdu, právo na elektrinu, svetlo a teplo mali aj väzni vo všetkých koncentračných táboroch. Bola mu spôsobená aj nemajetková ujma podľa § 11 a § 13 Občianskeho zákonníka. V čase od 17.3.2009 až do neoprávneného vypratania a búrania nehnuteľnosti, teda do 27.11.2009 nemohol používať elektrinu, ktorú potreboval na svietenie, pranie, varenie, zohrievanie vody, na používanie televízneho a rozhlasového prijímača a tiež iných elektrospotrebičov ako fén, letovačka, vŕtačka a pod.. Majetková ujma mu bola spôsobená tým, že nemohol pracovať na ozvučení 16 mm filmov, ktoré v minulosti vyhotovil pre niektoré organizácie, nemohol pracovať na zostrihu filmov a ich prevedenie do digitálnej podoby, ktoré vyhotovil pre mesto Trnava i pre seba, o túto prácu ho požiadal riaditeľ Mestskej televízie Trnava. Nemajetková ujma mu bola spôsobená neoprávneným zásahom do práv na ochranu

osobnosti. Bývaním v dome bez elektriny bola značným spôsobom znížená dôstojnosť fyzickej osoby ako aj jej právo na ochranu osobnej slobody a osobného súkromia.

Podaniami zo dňa 11.9.2010, doručenými súdu dňa 14.9.2010 žalobca požiadala o oslobodenie od súdnych poplatkov a ustanovenie zástupcu z Centra právnej pomoci a doplnil žalobu tak, že upresnil označenie žalovaného na Západoslovenská energetika, a.s., Čulenova 6, 816 47 Bratislava, IČO: 3582355, a uviedol, že 17.3.2009 mu do obydlija, z ktorého ešte nebol zákonne vypratáný podľa Exekučného poriadku a v tej dobe sa ešte nekonalo súdne pojednávanie o vypratanie nehnuteľnosti na základe žaloby G., v jeho neprítomnosti vtrhli F. a pracovníci žalovaného a odpojili a zobrali elektromer a na streche prestrihli elektrické drôty, ktoré konanie je protizákonné, nakoľko za elektrinu platil a v exekučnom konaní mal v úmysle podať námietky proti exekúcii a požiadať o odklad exekúcie, nakoľko neodkladná exekúcia by mohla mať pre neho nepriaznivé následky a oprávnený by nebol odkladom exekúcie vážne poškodený. Nakoľko mal vyššie uvedené práva v exekučnom konaní, mal aj právo obývať nehnuteľnosť až do určeného termínu jej vypratania súdnym exekútorom, a to bez akéhokoľvek odpájania vody, elektriny, plynu. Mal za to, že bola porušená Ústava, zákony SR, Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach a Charta základných práv Európskej únie, nakoľko štátna moc nezabezpečila účinnú ochranu osobe, ktorej práva alebo slobody boli porušené.

Právoplatným uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa č. k. 12C/96/2010-102 súd žalobcovi priznal oslobodenie od súdneho poplatku za žalobu o náhradu škody za majetkovú a nemajetkovú ujmu v celom rozsahu a ustanovil mu zástupcu Centrum právnej pomoci, so sídlom Námestie Slobody 12, 810 05 Bratislava 15, na ochranu jeho záujmov v predmetnej právnej veci.

Súd vykonal v predmetnej veci dokazovanie výsluchom a písomnými vyjadreniami žalobcu a žalovaného, nižšie označenými listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Žalobca na pojednávaní dňa 10.8.2011 uviedol, že 17.3.2009 bez jeho súhlasu a bez jeho prítomnosti vkročili zamestnanci žalovaného do nehnuteľnosti, ktorú v tom čase obýval. Predmetnú nehnuteľnosť obýval, čakal na odklad exekúcie, jednalo sa pôvodne o nehnuteľnosť jeho rodičov a žil v nej od narodenia. Vlastníčkou nehnuteľnosti bola pani G.. Dňa 17.3.2009 večer prišiel z Bratislavy a na dome súp. č. 4110, Rajčúrska 32 boli rozstrihnuté dva elektrické drôty. Bolo mu jasné, že to museli byť elektrikári, ktorých niekto zavolať a pravdepodobne to bol F. Ďalej nič nezisťoval, jedine energetika to môže odstrániť. Chýbal merač elektrickej energie. Ujma mu vznikla v tom, že potom nemal elektrický prúd. Elektrický prúd nemal do 27.11.2009, kedy začali búracie práce na predmetnom dome, býval v dome aj počas búracích prác, ešte 27.11.2009 z domu odišiel ku kamarátovi, nakoľko sa v dome nedalo bývať. Iná ujma okrem tej, ktorá je uvedená v žalobe mu spôsobená nebola. Pokiaľ ide o žalovanú sumu 20 000 eur má právo na ochranu osobnosti a túto sumu odhadol. Poukázal na článok 21 Ústavy SR, odsek 1, Listinu základných práv a slobôd, článok 12, a článok 8 odsek 1 Európskeho dohovoru o ľudských právach. V marci 2009 mal pozastavenú činnosť - ozvučovanie 16mm filmov.

Pôvodný žalovaný na pojednávaní dňa 10.8.2011 namietal svoju pasívnu vecnú legitimitáciu.

Na pojednávaní dňa 3. 11. 2011 žalobca navrhol zámenu účastníka na strane žalovaného tak, že z konania vystúpi označený žalovaný Západoslovenská energetika, a. s., Čulenova 6, Bratislava, IČO: 35 823 551 z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitimitácie, a na jeho miesto nastúpi žalovaný ZSE Distribúcia, a.s., Čulenova 6, Bratislava, IČO: 36361518.

Právoplatným uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 4.11.2011 č.k. 12C/96/2010-169 súd pripustil, aby z konania vystúpil žalovaný Západoslovenská energetika, a. s., Čulenova 6, Bratislava, IČO: 35 823 551 a na jeho miesto nastúpil žalovaný ZSE Distribúcia, a.s., Čulenova 6, Bratislava, IČO: 36 361 518.

Zatiaľ neprávoplatným uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 24.1.2012 č. k. 12C/96/2010-183 súd uložil žalobcovi zaplatiť pôvodne žalovanému náhradu trov konania vo výške 1945,02 eur k rukám právneho zástupcu pôvodne žalovaného GRABAN, TORMA & PARTNERS s.r.o., a to do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 24.5.2012 (súdu doručené 4.6.2012) namietol nedostatok svojej pasívnej vecnej legitimitácie, nakoľko žalobca nepreukázal, že medzi ním a žalovaným existoval

záväzkový vzťah, na základe ktorého bol žalovaný povinný plniť si povinnosť spočívajúcu v distribúcii elektrickej energie do odberného miesta žalobcu, preto žalovaný nemôže byť osobou, voči ktorej je možné uplatňovať si nároky na náhradu škody spôsobenej tým, že došlo k prerušeniu distribúcie elektriny. V čase uvedenom v žalobe bol zmluvným partnerom žalovaného na predmetnom odbernom mieste p. F. a to od 5.9.2008 až po súčasnosť. Počas trvania tohto zmluvného vzťahu sa na predmetnom odbernom mieste dňa 17.3.2009 uskutočnila zmena prípojky a prekládka merania do oplotenia, na základe čoho bola znovu s p. E. uzavretá nová zmluva obsahujúca nové technické parametre. Všetky úkony týkajúce sa predmetného odberného miesta boli vopred odkomunikované so zmluvným odberateľom elektrickej energie p. E., ktorý bol v tom čase manželom vlastníčky predmetnej nehnuteľnosti. Žalovaný nemal v roku 2009 voči žalobcovi nijakú povinnosť zabezpečovať mu distribúciu elektrickej energie do odberného miesta na adrese A. a teda ho ani informovať o prípadných prerušeníach dodávky či vykonaní prekládky merania. Ďalej mal za to, že žalobca nepreukázal vznik ani výšku či už majetkovej alebo nemajetkovej ujmy, náhrady ktorej sa domáha, tvrdenie žalobcu o údajnej škode spôsobenej nemožnosťou pracovať na ozvučovaní a zostrihu filmov je podľa jeho názoru účelové a to s poukazom na skutočnosť, že žalobca má podľa výpisu zo živnostenského registra pozastavenú činnosť na všetky predmety podnikania od 1.8.2007 do 31.5.2013. Poukázal na vyjadrenie žalobcu na pojednávaní, že požadovanú sumu odhadol. V rovine teoretickej úvahy absentuje existencia príčinnej súvislosti medzi škodnou udalosťou a samotnou škodou. Žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. V písomnom vyjadrení zo dňa 12.9.2012 (súdu doručené 17.9.2012) uviedol, že na odbernom mieste č. XXXXXXXXXXXX, adresa odberného miesta A., F. bola dňa 12.9.2008 uzatvorená Zmluva o združenej dodávke elektriny medzi spoločnosťou ZSE Energia, a.s. a p. F. (predložil zmluvu). Žalovaný dňa 23.12.2008 uzatvoril s p. F. na predmetné odberné miesto Zmluvu o pripojení odberného zariadenia žiadateľa do distribučnej sústavy spoločnosti ZSE Distribúcia, a.s., (predložil zmluvu) pričom v čl. X je poznámka, že sa mení spôsob pripojenia zo vzdušnej na kábelovú prípojku. V nadväznosti na uvedenú zmluvu bola medzi spoločnosťou ZSE Energia a.s. a p. F. uzatvorená Zmluva o dodávke elektriny, ktorou sa poskytuje univerzálna služba dňa 25.3.2012 (predložil zmluvu). Z uvedeného vyplýva, že nová Zmluva bola uzatvorená po vykonaní prekládky pripojenia t. j. po 17.3.2009. Na prekládku pripojenia bola vyhotovená služobná zákazka SZ 25015294 (predložil pracovný príkaz zo 17.3.2009 na prekládku do oplatenia), ktorú zrealizovali pracovníci - technici MJ pán E. a pán E.. Prekládka pripojenia bola vykonaná so súhlasom odberateľa, ktorý následne uzatvoril zmluvu na dodávku elektriny, preto žalovaný nemohol spôsobiť škodu žalobcovi, pretože nebol s ním v žiadnom zmluvnom vzťahu a prerušenie dodávky bolo vykonané so súhlasom odberateľa, ktorý následne uzatvoril novú Zmluvu na dodávku elektriny a taktiež mu bol za účelom vykonania prekládky umožnený vstup na pozemok, na pozemok vstúpili pracovníci so súhlasom zmluvného odberateľa, a čo sa týka obmedzenia dodávky elektriny, tá mohla byť obmedzená iba krátkodobo počas vykonávania prekládky, o čom bol odberateľ informovaný.

Žalobca na pojednávaní dňa 25.9.2012 uviedol, že asi týždeň pred dňom 17.3.2009 F. vymenil zámok na dome súp. č. XXXX, konkrétne na predsieni, odvtedy musel žalobca chodiť do domu iným vchodom, F. mu nedal kľúč po výmene zámku na prednom vchode, žalobca mal síce prístup zozadu domu, avšak tu sú úzke dvere, ktorými nemohol napr. vyniesť skrine. V uvedenom dome býval žalobca bez prerušenia od narodenia, aj potom či sa jeho vlastníčkou stala G. dom mal asi 7 obytných miestností a predsieň, v predsieni boli umiestnené elektrické hodiny. Keď prišiel 17.3.2009 domov videl, že sú prestrihnuté elektrické drôty vedúce zo stĺpu do domu a tiež to, že v predsieni chýba elektromer. Dvere na predsieni neboli poškodené, preto sa domnieva, že elektrikári vošli do domu s F., ktorý im zrejme otvoril kľúčom. Nevie, či mali vedomosť o tom, že v dome bývam žalobca, ale keby sa boli opýtali, tak sa to mohli dozvedieť. Žalobca sa bránil vyprataniu, nemal kam odísť, už v čase výmeny, resp. presunu elektromeru prebiehalo konanie o vypratanie nehnuteľnosti, má však za to, že ho mali vypratať exekučne a nie inak. A v rámci exekučného konania chcel požiadať o odklad exekúcie na dva roky. Do jeho osobnostných práv bolo zasiahnuté tým, že nemohol používať elektrinu, musel si svietiť so sviečkami, kúriť musel v kachliach a sporáku. Pracovníci žalovaného sa mali presvedčiť o tom, či v dome nebýva aj niekto iný, t.j. žalobca, hoci nebol vlastníkom nehnuteľnosti. Prostredníctvom právneho zástupcu žalobca na pojednávaní 25.9.2012 uviedol, že žalobou sa domáha zaplatenia nemajetkovej ujmy vyčíslenej v peniazoch v žalobnom návrhu. Žalobu zdôvodňuje tak, že konaním žalovaného došlo k neoprávnenému zásahu do žalobcovho súkromia a taktiež ľudskej dôstojnosti, titulom náhrady škody sa nedomáha ničoho. Žalobca pod pojmom náhrada škody rozumel náhradu nemajetkovej ujmy v sume 20 000 eur. Čo sa týka výšky náhrady nemajetkovej ujmy, túto určil žalobca tak, že na túto sumu hodnotí zásah do svojej osobnosti. Žalobca v súčasnosti napáda protiprávnosť vniknutia žalovaného do nehnuteľnosti. Pokiaľ ide o otázku elektromeru, tento sa nachádzal priamo v dome, ktorý žalobca bezprostredne užíval.

Ako vyplýva z predložených dokladov zo strany žalobcu, právny poriadok SR chráni aj obydlie, ktoré bolo vytvorené a existuje v rozpore s právnym poriadkom. U žalovaného ide o objektívnu zodpovednosť za zásah do práv navrhovateľa, má za to, že konaním žalovaného, resp. jeho zamestnancov došlo k neoprávnenému zásahu do nedotknuteľnosti obydlia, taktiež do jeho súkromia a odvoláva sa na rozhodnutia súdneho dvora Európskej únie vo veciach Buckleyová vs. Spojené kráľovstvo, Mentés vs. Turecko, v zmysle ktorých aj obydlie vytvorené v rozpore s právnym poriadkom požíva plnú právnu ochranu.

Žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu na pojednávaní dňa 25.9.2012 uviedol, že k upresneniu údajného nároku žalobcu na titul ochrany osobnosti došlo až na pojednávaní 25.9.2012, z dôvodu opatrnosti vzniesol žalovaný námietku premlčania vzhľadom na uplynutie 3 ročnej zákonnej premlčacej doby. Aj napriek tomu, že doteraz sa dokazovanie podľa neho vykonávalo vo vzťahu k predpokladom k zodpovednosti za škodu, naďalej trval na ich argumentácii, že žalovaný nie je vo vzťahu k žalobcovi pasívne legitimovaný, nakoľko s ním nebol v žiadnom zmluvnom vzťahu, čím voči nemu nebol povinný plniť žiadne povinnosti, ktoré by mu ujmu spôsobili. Žalobca navyše nijako nepreukázal ako mal žalovaný zasiahnuť do jeho občianskej cti, ľudskej dôstojnosti a celkovo do jeho súkromia, a prečo by mal byť za to zodpovedný. Predmetom sporu je zjavne prekládka elektromera do oplatenia, ktorá nastala 17.3.2009, avšak ako už uvádzal išlo o riadny úkon dodávateľa voči zmluvnému partnerovi - manželom E., keďže vlastníkom nehnuteľnosti bola pani E. a zmluvným partnerom p. F., s ktorými bol aj následne uzavretý záväzkový právny vzťah. Žalovaný si nie je vedomý žiadneho úkonu, ktorým by zasiahol do osobnosti žalobcu a preto vylučuje akúkoľvek ujmu, ktorú by mu mohol spôsobiť. Úkony vykonané pracovníkmi žalovaného nemožno považovať za protiprávne ani svojvoľné, boli vykonané so súhlasom majiteľky nehnuteľnosti, ako aj riadne zaevidovaného zmluvného partnera na odbernom mieste, pričom žalobca nepreukázal oprávnenosť bývania v týchto priestoroch. Medzi žalovaným a žalobcom nebol žiaden záväzkovo-právny vzťah, a preto žalovaný nebol povinný dodávať žalobcovi elektrickú energiu, čiže ujmu, ktorá mu prípadne mohla vzniknúť, že nemal elektrický prúd nemohla byť spôsobená žalovaným. Žalovaný tak nemohol spôsobiť žiadnu ujmu neoprávnenou ani žiadnym vniknutím do nehnuteľnosti ani nedodávaním elektrickej energie žalobcovi. Pracovník žalovaného pracoval pri prekládke v zmysle svojich povinností, nemá nijakým spôsobom povinnosť zisťovať kto v dome býva, užíva dom právom alebo bez právneho dôvodu, keďže disponuje objednávkou, ktorú si objednal zmluvný partner t.j. pán E. a tento bol prítomný v čase prekládky. V žiadnom prípade tam pracovníci neskúmajú iné okolnosti, za akých k odberu elektrickej energie dochádza. Žalovaný nijako neporušil právo súkromia žalobcu, výšku náhrady nemajetkovej ujmy žalobca iba odhadol a nie je riadne preukázaná. Ujma, ktorá mohla žalobcovi vzniknúť, teda že nemal elektrický prúd, nie je nijako spôsobená žalovaným, pretože dodávka elektrickej energie vyplýva zo zmluvného vzťahu medzi p. E. a žalovaným. Pracovníci žalovaného žiadnym spôsobom nevnikli do domu neoprávnenou, keďže zmluvný partner p. E. im umožnil vstup k elektromeru riadne a teda nemohli spôsobiť žiadnu ujmu, keďže nešlo o neoprávnený vstup do nehnuteľnosti. Žiadal žalobu zamietnuť.

Podľa listu vlastníctva (ďalej len "LV") č. XX pre k.ú. G. zo dňa 8.12.2008, stavba - rodinný dom súp. č. XXXX, postavený na parc. č. XXXX (obe nehnuteľnosti zapísané na uvedenom LV) boli vo výlučnom vlastníctve G. nar. XX.X.XXXX.

Podľa výpisu z LV č. XX pre k. ú. G. je výlučnou vlastníčkou rodinného domu s. č. XXXX postaveného na parc. č. XXXX/X, skladu postaveného na parc. č. XXXX/X, parc. č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 241 m², parc. č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 104 m², parc. č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 31 m² a parc. č. XXXX - záhrady o výmere 621 m², G., nar. XX.X.XXXX.

Zo Zmluvy o združenej dodávke elektriny, uzavretej dňa 12.9.2008 medzi pôvodným žalovaným ako dodávateľom a F. ako odberateľom vyplýva záväzok dodávateľa dodávať elektrinu do odberného miesta č. XXXXXXXXXXXX v F.. Zo zmluvy o pripojení odberného zariadenia žiadateľa do distribučnej sústavy spoločnosti ZSE Distribúcia, a.s., uzavretej medzi žalovaným ako prevádzkovateľom a F. ako žiadateľom dňa 23.12.2008 bol záväzok prevádzkovateľa pripojiť odberné miesto žiadateľa do distribučnej siete prevádzkovateľa. A zabezpečí mu požadovanú maximálnu rezervovanú kapacitu pre budúci odber elektriny v odbernom mieste na A. Zo Zmluvy o dodávke elektriny, ktorou sa poskytuje univerzálna služba, zo dňa 25.3.2009, uzavretej medzi pôvodným žalobcom ako dodávateľom a F. ako

odberateľom vyplýva, že dodávateľ sa zaväzuje dodávať odberateľovi elektrinu do odberného miesta č. XXXXXXXXXXXX na A..

Svedok F. uviedol, že žalobca je strýko jeho manželky G., ktorá bola výlučnou vlastníčkou domu súp. číslo XXXX v G.. V uvedenom dome býval neoprávnene žalobca, ktorý vedel o tom, že tam býva neoprávnene. Svedok aj jeho manželka mu oznámili, že tento dom chcú zbúrať a chcú postaviť nový dom. Prvým krokom pred búracími prácami bolo preložiť elektromer. Predložil súdu k nahliadnutiu list vlastníctva č. XX pre k.ú. G. zo dňa 8.12.2008, podľa ktorého stavba - rodinný dom súp. č. XXXX, postavený na parc. č. XXXX (obe nehnuteľnosti zapísané na uvedenom LV) boli vo výlučnom vlastníctve G. E., nar. XX.X.XXXX. Predložil aj list zo dňa 20.2.2009 označený ako ponuka náhradného ubytovania, ktorým napriek tomu, že žalobca býval v dome neoprávnene, mu z dôvodu rodinných väzieb uvedenou ponukou ponúkli náhradné bývanie, ktoré 20.2.2009 odmietol. Manželka požiadala elektrárne o prekládku elektromeru, na presný dátum prekládky si nepamätá, v novej zmluve na odber elektrickej energie majú dátum 20.3.2009, takže to muselo byť v tento deň alebo predtým. Ako manžel majiteľky otvoril dom keď prišli elektrikári a umožnil im prístup do predsieni, kde bol starý elektromer, ktorý zrejme demontovali, svedok si už nepamätal a zapojili nový elektromer na ulici v oplotení. K žiadnemu konfliktu neprišlo, v dome sa v tom čase nikto nenachádzal, svedok si myslí, že v tom čase žalobca býval v dome, ale neoprávnene. Nepovažovali za potrebné o termíne odpojenia starého elektromeru žalobcu upovedomiť. Svedok nepovedal elektrikárom, že niekto býva v dome, nepýtali sa, svedok tam bol ako manžel majiteľky, splnomocnený manželkou. Predtým ako tam boli elektrikári svedok vymenil zámok, nevidel dôvod, prečo by tak nemohol urobiť, mohol tak urobiť z poverenia majiteľky, po výmene zámku jeden kľúč odovzdal žalobcovi. Dom má dva vchody, od zadného vchodu svedok s manželkou nemali kľúč, tento mal žalobca. Svedok menil zámok na prednom vchode domu a kľúč odovzdal žalobcovi. Žalobca užíval celú nehnuteľnosť neoprávnene, mal všade prístup, užíval aj predsieň a to bezplatne. Starý dom sa zbúral, postavili tam nový dom. Svedok je v zmluvnom vzťahu so žalovaným, nemajú žiadne spory ani svedok nemá nedoplatky voči žalovanému. Zmluvným partnerom elektrárni na starom zbúranom dome bol svedok, on uhradil platby za elektrickú energiu, žalobca platil presne podľa odberu elektrickej energie jemu. Predtým ako sa stal odberateľom elektrickej energie na starom dome svedok, tak bol odberateľom otec žalobcu H. H., po jeho smrti tam zostal dlh, ktorý svedok s manželkou zaplatili a neskôr im ho žalobca splatil z predaja nejakých vecí. Keby vtedy neboli uhradili dlh, tak už vtedy žalobcu elektrárne odpoja. Po prekládke v marci 2009 už do starého domu nebola dodávaná elektrická energia. Pokiaľ potrebovali elektrinu na prístavbu a výstavbu tak ju brali z oplotenia predlžovačkou.

Svedok G. E. uviedol, že pracuje ako technik pre žalovaného a v r. 2009 pracoval pre jeho právneho predchodcu. Na otázku súdu, či svedok v marci 2009 realizoval nejakú prekládku v obci G., svedok uviedol, že si nespomína, je to možné. Denne robí 4-5 prekládok, takže po 3 rokoch si už vôbec nepamätá kde robil prekládku a kde nie. Postup pri prekládke je taký, že na základe služobného príkazu prídu na odberné miesto, kde zisťujú zo služobného príkazu akú idú robiť prácu a detaily prekládky. Podľa príkazu realizujú prekládku. Na príkaze je zvyčajne meno, priezvisko a telefónne číslo buď majiteľa domu alebo odberateľa na danom odbernom mieste. Nemajú možnosť reálne zistiť a ani nezisťujú kto v dome býva. Ak príde osoba uvedená v služobnom príkaze a otvorí dom, začnú realizovať prekládku. Služobný príkaz sa vždy dáva písomne, odovzdáva mu ho do rúk vedúci.

Z pracovného príkazu č. XXXXXXXX zo dňa 16.3.2009, vytlačeného 17.3.2009 vyplýva, že dňa 17.3.2009 pracovníci E. a E. vykonali prekládku do oplotenia na odbernom mieste v F. na A. XX u odberateľa F. E..

Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 25.3.2009 č. k. 36C/15/2009-59 súd okrem iného rozhodol, že A. H. je povinný vypratať nehnuteľnosti vedené na LV č. XX v k. ú. G., a to parc. č. XXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 376 m², parc. č. XXXX - záhrady o výmere 621 m² a rodinný dom súp. č. XXXX, nachádzajúci sa na parc. č. XXXX, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 9.7.2009 č. k. 10Co/209/2009-95 bol vyššie uvedený odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdený. Z odôvodnenia odvolacieho rozhodnutia vyplýva, že sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvého stupňa o preukázaní vlastníckeho práva žalobkyne G. E. k nehnuteľnostiam, ktorých vypratania sa domáhala, ako aj o nepreukázaní žiadneho právneho dôvodu, na základe ktorého by bol A. H. oprávnený užívať predmetné nehnuteľnosti.

Podľa § 11 O.z. (z. č.40/1964 Zb. v znení nesk. zmien a doplnení, ďalej len „O.z.“) fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1, 2, 3/ O.z.:

(1) Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

(2) Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

(3) Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Ochranu osobnosti upravujú viaceré odvetvia práva. Aj občianskoprávna úprava ochrany osobnosti vychádza z druhej hlavy Ústavy Slovenskej republiky, najmä z jej článkov 14, 15, 16, 19, 20 a 21. Základ súkromnoprávnej ochrany osobnostných práv obsahuje Občiansky zákonník v ustanoveniach § 11 až 16. Predmetom ochrany sú imateriálne hodnoty a stránky osobnosti človeka. Na tieto imateriálne hodnoty (stránky) ľudskej osobnosti, akými sú napríklad meno, česť, dôstojnosť, súkromie, telesná integrita a pod., ako aj na hmotnom substráte zachytené prejavy osobnej povahy uvedené v § 12 (napr. podobizne, zvukové záznamy) sa v občianskom práve upínajú osobitné práva. Vzhľadom na to, že ide o výsostne osobnostné stránky patriace každej fyzickej osobe, nazývame ich osobnostnými právami (niekedy sa používa aj označenie všeobecné osobnostné práva alebo práva späté s osobnosťou človeka). Špecifickosť osobnostných práv spočíva v ich osobitnom objekte, na ktorý sa upínajú, resp. ktorý je ich nositeľom, t.j. na človeka. Predmetom ochrany je osobnosť fyzickej osoby v jej celistvosti. Čiastkové osobnostné práva sú preto chránené len v rámci celkovej ochrany osobnosti. Preto aj výpočet jednotlivých čiastkových osobnostných práv v § 11, ktoré vytvárajú jednotné, základné osobnostné práva, je len demonštratívny. Zákon poskytuje ochranu predovšetkým životu a zdraviu fyzickej osoby. Nikto nemôže zasiahnuť do telesnej či psychickej integrity fyzickej osoby a každý sa musí zdržať konania, ktorým by mohol ohroziť jej život alebo zdravie. Osobitné zákony ustanovujú, kto a za akých podmienok môže zasiahnuť do telesnej integrity fyzickej osoby. Zákon neposkytuje ochranu proti akémukoľvek zásahu, ale len proti takému zásahu, ktorý je neoprávnený a ktorý je spôsobilý privodiť ujmu fyzickej osobe z hľadiska jej postavenia v spoločnosti (v rodine, na pracovisku a v odborných kruhoch, na verejnosti a vo verejných funkciách). Občianskoprávna ochrana osobnosti (na rozdiel od administratívnoprávnej a trestnoprávnej ochrany) je založená na objektívnom zodpovednostnom princípe. Z toho vyplýva, že na vznik zodpovednosti sa nevyžaduje subjektívny predpoklad v podobe zavinenia toho, kto neoprávnený zásah do osobnostného práva vykonal. Pokiaľ by však v dôsledku neoprávneného zásahu vznikla škoda, uplatnenie ďalšieho druhu občianskoprávnej zodpovednosti, t.j. zodpovednosti za škodu podľa § 420 a nasl., je viazané na existenciu zavinenia toho, kto do osobnostného práva zasiahol. Ochrana osobnosti prináleží každej fyzickej osobe ako subjektu práva. Z povahy veci vyplýva, že sa týka iba fyzických osôb. Na uplatnenie práva na ochranu osobnosti je aktívne legítimovaná vždy tá fyzická osoba, voči osobnosti ktorej neoprávnený zásah smeroval a ktorej mohol ujmu spôsobiť.

Občiansky zákonník v ust. § 11 a nasl. poskytuje ochranu osobnosti subjektom, proti ktorým smeroval zásah, znižujúci ich vážnosť, dôstojnosť a česť a ohrozujúci ich postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby im bolo dané primerané zadosťučinenie (§ 13 ods. 1 Obč. zák.). Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa § 13 ods. 1 Obč. zák. najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež

právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch (§ 13 ods. 2 Obč. zák.). Výšku náhrady podľa ods. 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že ak môže byť vzniknutá nemajetková ujma na osobnosti postihnutej fyzickej osoby primerane vyvážená niektorou z foriem morálneho zadosťučinenia, poskytnutie príslušnej morálnej satisfakcie treba uprednostniť. Len v tých prípadoch, kde došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby, alebo jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere a kde intenzita tohto zásahu nie je primerane napravitelná inými právnymi prostriedkami, treba považovať za opodstatnené a spravodlivé priznanie zadosťučinenia v peniazoch. Pre určenie výšky primeraného zadosťučinenia v peniazoch sú v zmysle ust. § 13 ods. 3 O.z. taxatívne stanovené dve kritériá, z ktorých musí súd pri svojom rozhodovaní vychádzať ex offio. Sú to závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo. Pritom závažnosť vzniknutej ujmy sa posudzuje najmä so zreteľom na jej intenzitu, ako aj na dĺžku jej trvania. Skutočnosť, že ust. § 13 ods. 3 Obč. zák. ukladá súdu výslovne prihliadať aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, vedie k záveru, že sama závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy nie je jediným a výlučným faktorom pre určenie konečnej výšky zadosťučinenia v peniazoch. Povinnosť prihliadnuť aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, je stanovená zámerne, veľmi všeobecne, ako vo vzťahu k postihnutej fyzickej osobe, tak aj vo vzťahu k subjektu, ktorý neoprávnený zásah spôsobil. Deje sa tak s cieľom, aby pri určovaní konečnej výšky peňažného zadosťučinenia bolo možné v rámci sudcovskej úvahy a v súlade s princípom spravodlivosti prihliadnuť k rozmanitým momentom, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo, a tak bola v jednote naplnená požiadavka, zabezpečujúca účinné primerané zadosťučinenie za vzniknutú nemajetkovú ujmu, ako aj požiadavka nezneužívania tohto právneho prostriedku na neprípustné obohacovanie.

Podľa ustanovenia článku 8 odseku I Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných práv a slobôd, publikovaného pod č. 209/1992 Zb., každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydli a korešpondencie. Z ustanovenia článku 17 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach publikovaného pod č. 120/1976 Zb. vyplýva, že nikto nesmie byť vystavený svojvoľnému zasahovaniu do súkromného života, rodiny, domova alebo korešpondencie a každý má právo na zákonnú ochranu proti takým zásahom alebo útokom. Právo na súkromie v rôznych poňatiach môže zahŕňať tak ochranu rodinného života, súkromie obydli, listové tajomstvo, ako aj ochranu cti, povesť človeka, či ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním údajov o osobe. V ústavnej rovine je zakotvené v článku 16 Ústavy Slovenskej republiky - nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia je zaručená, obmedzená môže byť len v prípadoch ustanovených zákonom; článku 19 ods. 2 - každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života, ods. 3 - každý má právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe; v článku čl. 21 garantujúcom nedotknuteľnosť obydli; v článku 22 zaručujúcom ochranu listového tajomstva, tajomstva dopravovaných správ a iných písomností a ochranu osobných údajov. Osobnosť, ktorá je chránená prostredníctvom všeobecného osobnostného práva, v prípade, ak došlo k zásahu do tohto práva, má možnosť využiť právne prostriedky ochrany osobnosti, ktoré sú exemplifikatívne uvedené v ustanovení § 13 Občianskeho zákonníka. Prichádzajú do úvahy, pokiaľ hrozí alebo je spôsobená ujma v osobnostnej nemajetkovej sfére a majú rôznu povahu. Ktoré z týchto právnych prostriedkov príslušná fyzická osoba na ochranu svojej osobnosti uplatní, bude závislé v prvom rade na jej vôli ovplyvnenej predovšetkým intenzitou a povahou protiprávneho zásahu.

V predmetnej veci sa žalobca domáhal zaplatacia nemajetkovej ujmy v sume 20 000 eur žalovaným, nakoľko konaním žalovaného podľa jeho názoru došlo k neoprávnenému zásahu do žalobcovho súkromia a taktiež ľudskej dôstojnosti. Žalovaný žiadal návrh zamietnuť, nakoľko nie je v spore pasívne vecne legitimovaný a vzniesol aj námietku premičania. Žalobca neuniesol dôkazné bremeno, keď v konaní nepreukázal, že medzi ním a žalovaným existoval záväzkový vzťah, na základe ktorého by bol žalovaný povinný plniť si povinnosť spočívajúcu v distribúcii elektrickej energie do odberného miesta žalobcu, preto žalovaný nemôže byť tou osobou, voči ktorej je možné uplatňovať si nároky na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej tým, že došlo k prerušeniu distribúcie elektriny. Žalovaný nemal voči žalobcovi povinnosť zabezpečovať mu distribúciu elektrickej energie do odberného miesta na adrese A. XXXX/XX v F. a teda ho ani informovať o prípadných prerušeníach dodávky či vykonaní prekládky merania. Prekládka merania a pripojenia bola na odbernom mieste na A. XX v F. vykonaná so súhlasom a za prítomnosti odberateľa F. E., ktorý následne uzatvoril zmluvu na dodávku elektriny, preto žalovaný nemohol spôsobiť škodu žalobcovi, keďže nebol s ním v žiadnom zmluvnom vzťahu a prerušenie dodávky bolo vykonané v súlade s príslušnými predpismi, so súhlasom odberateľa, ktorý následne uzatvoril novú Zmluvu na dodávku elektriny a žalovanému bol za účelom vykonania prekládky riadne

umožnený vstup na pozemok i do domu, jeho pracovníci tam vstúpili so súhlasom zmluvného odberateľa, teda oprávnene, obmedzenie dodávky elektriny bolo iba krátkodobé počas vykonávania prekládky, o čom bol odberateľ informovaný. V konaní nebolo preukázané, že by mal žalovaný povinnosť zisťovať kto v dome býva, užíva dom oprávnene alebo neoprávnene, a to za situácie keď disponuje objednávkou zmluvného partnera - odberateľa, ktorý bol aj pri prekládke prítomný a umožnil pracovníkom vstup do nehnuteľnosti. Taktiež nebolo preukázané, že by žalovaný porušil ustanovenia z. č. 656/2004 Z. z. o energetike a o zmene niektorých zákonov (ktorý bol s účinnosťou od 1.9.2012 nahradený z. č. 251/2012 Z.z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov), ktorý mu okrem iného ukladá vstupovať na cudzie pozemky a do cudzích objektov a zariadení v rozsahu a spôsobom nevyhnutným na výkon povolenej činnosti, vopred to oznámiť vlastníkom, čo bolo v predmetnej veci splnené.

Z uvedeného vyplýva, že v predmetnej veci neprišlo k zásahu do osobnostných práv žalobcu zo strany žalovaného, žalobca sa nedôvodne domáhal náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 2 a 3 proti žalovanému, preto súd žalobu zamietol.

K vznesenej námietke premlčania súd uvádza, že ju nepovažoval za dôvodnú, nakoľko už v žalobe doručenej súdu 12.5.2010 žalobca uvádzal, že nárok na zaplatenie 20 000 eur uplatňuje aj titulom náhrady nemajetkovej ujmy, k ujme malo prísť podľa žalobcu 17.3.2009 a terajší žalovaný sa stal účastníkom konania dňa 16.12.2011 a žaloba a jej doplnenie mu boli doručené dňa 11.1.2012, teda pred uplynutím trojročnej premlčacej doby, keď právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 2 OZ je jedným z relatívne samostatných prostriedkov ochrany práva na ochranu osobnosti fyzickej osoby a vzniká vtedy, ak morálne zadosťučinenie nepostačuje a pokiaľ došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti v značnej miere; aj keď ide o satisfakciu v oblasti nemateriálnych osobnostných práv, jeho vyjadrenie v peniazoch spôsobuje, že ide o osobné právo majetkovej povahy, ktoré sa premlčuje vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe (§ 101 OZ).

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 10 ods. 8 (vo veciach ochrany osobnosti podľa Občianskeho zákonníka, vo veciach ochrany podľa predpisov o masovokomunikačných prostriedkoch, vo veciach ochrany osobných údajov alebo vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva je tarifnou hodnotou 1000 eur, ak sa nežiada náhrada nemajetkovej ujmy, a 2000 eur, ak sa žiada náhrada nemajetkovej ujmy), § 14 ods. 1, § 16 ods. 3 a 4, § 17 ods. 1 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení, tak, že priznal žalovanému náhradu účelne vynaložených trov konania proti žalobcovi, pozostávajúcich iba z trov právneho zastúpenia 910,96 eur (iné trovy si žalovaný neuplatnil) za 6 úkonov právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom 21.5.2012, písomné podania zo dňa 24.5.2012 a 12.9.2012, za konanie pred súdom v dňoch 3.7.2012, 25.9.2012, 31.10.2012) po á 91,29 eur = 547,74 eur, ďalej náhrada trov právneho zastúpenia pozostáva z režijných paušálov za rok 2012 6 paušálov x 7,63 eur = 45,78 eur; z cestovného v sume 51,22 eur za 3 cesty z Bratislavy do Trnavy a späť, 58 km (iba jedna cesta tam, cestu späť splnomocnenkyňa neúčtovala, súd nemohol prekročiť jej návrh), pri základnej náhrade za 1 km 0,183 eur, spotrebe 7,1 litra na 100 km, cenách za 1 liter paliva 1,527 eur, 1,607 eur, 1,571 eur a nakoniec z náhrady straty času pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta (Bratislava - Trnava a späť), pri dĺžke trvania cesty 38 minút tam a 38 minút späť t.j. viac ako hodina, spolu teda 3 začaté polhodiny v roku 2012 - 3 x 12,71 eur = 38,13 eur x 3 cesty = 114,39 eur. Splnomocnenkyňa žalovaného preukázala, že je platiteľom dane z pridanej hodnoty, preto súd zvýšil odmenu a náhrady podľa advokátskej tarify o daň z pridanej hodnoty 20%, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitných predpisov. Potom celková náhrada trov právneho zastúpenia predstavuje sumu 759,13 eur + 20% DPH t.j. 151,83 eur = 910,96 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (z. č. 233/1995 Z. z. v znení nesk. predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.